

1905. 15. I Naphegy.

Kedves jó László,

Mielvőben irtó ked-
ves leveleiben hogy les-
oly sives annak idejein
az én sönvegjeimöt a
becses kiállításán sin-
tén kiálliton.

En mostan figytem be
a második sönvege-
met, alra kérem most
hog, értesítsen hogy
lovó kiállításain
est a sönvegemet?

ing szeretném hogy
mentől nevesül al
kalimatlan-ságot okoz
nék vele önmű.

az első négyezeret
most itt lelkes hölgyek
kiszorolják, így csak
est az egyik küldemény
el Londonba.

1500 forintot kérek
erte, mert sokkal kis-
sebb mint az első.

Valóságos áldás vol
na reám nevére ha

el adhatnám, mert evel
a pénzzel is törleszt
kettőnk az én edes ara-
nyos Jánosom hátra
maradt quadjaiból.
A hármukat mintán
nem jött veő a por-
ny; takarék pörör
vette át az adósaig
fejében. Maradt meg
9 ezer forint adósaig-
takaragók, braur gyár
doktorok, és kiszebl
követelésel fejében.
Eleg gond ez egy

magányos, aszanyrak.
Nagyon kérem ne ne
herteljen hogy sorain-
mal rakatton,

Kedves családjával
a legszívélyesebben
szívósli hálás tiszte-
lettel
Fadrusz Jánosné.

Szép kérem kedves
válasát én csak már
é his 30 ikaiq maradok
itt. El megyek Pestre.